

UVODNI BIBLIJSKI REDCI

Drugo tromjesečje 2026.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, riječi su Duha proroštva
iz knjige Ellen G. White, *Upoznajmo Krista,*
Znaci vremena, Zagreb 2018.

Neka ove nadahnute i poučne misli,
uz nekoliko prethodnih riječi pozdrava
i dobrodošlice, posluže kao uvod u bogoslužje.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2026.
Za internu uporabu

4. travnja 2026.

"Pazi na sebe"

"Pazi na sebe i na nauku! Ustraj u ovim dužnostima, jer radeći ovo spasit ćeš i samog sebe i svoje slušatelje!" (1. Timoteju 4,16)

Izgleda da neki misle da postoji određena količina dobrog koje proizlazi kada izražavaju svoje negodovanje u vezi s bilo čim što drugi rade. ... Krist je Judi dopustio da bude član Crkve bez obzira na njegov gramzivi, pohlepni karakter. On je imao određene osobine koje su se mogle upotrijebiti na slavu Bogu, ali nije pokušao nadvladati mane u svojem karakteru. Krist ga je dugo i strpljivo podnosio. ... On je dobivao iste pouke koje su davane i drugim apostolima, koje su ga mogle ispraviti da ih je pravilno iskoristio, ali on nije održao pravilan odnos s Nebom. Krist je znao njegovo pravo stanje i dao mu je priliku. On je povezao Ivana s crkvom, ne zato što je Ivan bio iznad ljudskih slabosti, nego zato da bi ga mogao povezati sa svojim velikim srcem punim ljubavi. Da je Ivan nadvladao svoje karakterne mane, stajao bi kao svjetlo u Crkvi. Petar, da je ispravio svoje mane, naslijedio bi Božja obećanja. Nakon svojeg uskrsnuća, bez obzira na to što Ga se prije samo nekoliko dana on odrekao, Isus mu je rekao: "Pasi ovce moje!", i: "Pasi jaganjce moje!" (Ivan 21,16.15) On je sada mogao vjerovati Petru jer je stekao iskustvo u Božjem djelu. ...

Ivan je neprekidno oponašao Isusov život. On je učio u Kristovoj školi. ... Krist je učenicima davao pouku za poukom kako bi spoznali Očevu volju i svijetlili kao svjetlo u svijetu. Ivan i Petar bili su samo ljudi kojima je Bog mogao vjerovati, ali Juda nije bio takav. Oni su primili i iskoristili pouke i izvojevali pobjedu, a Juda je pao u svakoj kušnji. On je vidio svoje pogreške, ali umjesto da ih ispravi, osvećivao se tako što je ukazivao na mane drugih oko sebe. ... Pavao kaže Timoteju: "Pazi na sebe", to jest, traži Boga najprije za sebe. Neka svatko od nas pozornost usmjeri na sebe marljivo čuvajući vlastitu dušu i bude kristoliki primjer pred onima koje želi kritizirati. (*Review and Herald*, 18. kolovoza 1885.)

11. travnja 2026.

Otkrivanje Krista karakterom

“Sam sebe pokaži uzorom dobra vladanja! U nauci pokaži cjelovitost, dostojanstvo, zdravu i besprijeckornu riječ, da se posrami svaki protivnik jer ne može o nama što zlo reći.” (Titu 2,7.8)

Neka se nitko ne plaši ići do krajnjih granica dok je vjerni proučavatelj Riječi, pokoravajući svoju dušu na svakom koraku. Krist vjerom mora živjeti u njemu. On, njegov Uzor, bio je staložen. Hodao je u poniznosti. Imao je istinsko dostojanstvo. Bio je strpljiv. Kad bi svatko od nas posjedovao te osobine... ne bi bilo onih koji idu u krajnosti.

Krist nikada nije grijeshio u procjeni ljudi i istine. Njega izgled nikada nije zavarao. On nikada nije postavio pitanje koje ne bi bilo savršeno prikladno. Nikada nije dao neprikladan odgovor koji ne bi pogađao pravo u središte. Zatvorio je usta si-tničavim, prepredenim i lukavim svećenicima time što je prodi-rao ispod površine i dolazio do srca bacajući svjetlo na njihovu savjest, što je njima smetalo; ali oni nisu popuštali u svojim uvjerenjima. Krist nikada nije išao u krajnost, nikada nije gubio samokontrolu ili ravnotežu uma zbog nekakvog uzbuđenja. Ni-kada nije prekršio zakon dobrog ukusa i ponašanja, znao je kada treba govoriti, a kada šutjeti. Kada bi svi koji tvrde da vide dragocjene, zlatne zrake Sunca Pravednosti slijedili Kristov pri-mjer, ne bi bilo onih koji odlaze u krajnosti. ... Neka se njeguju i marljivo održavaju smirenost i prisebnost, jer je takav bio Kri-stov karakter. ... Mi ne čujemo bučne prosvjede vjere, niti vidimo silne tjelesne geste i pokrete kod Tvorca svake istine.

Zapamtite, u Njemu prebiva sva punina božanstva tjelesno. Ako Krist vjerom živi u našem srcu, mi ćemo, gledajući na Nje-gov način života, težiti za tim da budemo kao Isus — čisti, mi-roljubivi i neokaljani. Mi ćemo u svojem karakteru pokazivati Krista. Od Njega ćemo ne samo primati i upijati svjetlo, nego ćemo ga također i širiti. Imat ćemo jasniji i određeniji pogled na Isusa i što nam On znači. (*Manuscript Releases 24, 1890.*)

18. travnja 2026.

Kukolj među pšenicom

“Pustite nek oboje raste do žetve. A u vrijeme žetve reći ću žeteocima: Saberite najprije kukolj i svežite ga u snopove, da ga spalim, a pšenicu skupite u žitnicu moju.” (Matej 13,30 — Varaždinska Biblija)

U ovom svijetu mi ćemo postati bespomoćno zbunjeni (a to davao i hoće) ako budemo tragali za stvarima koje su zbunjujuće, jer baveći se njima i pričajući o njima mi postajemo obeshra-breni. ... Mi možemo stvoriti nestvarni svijet u našem umu ili zamišljati idealnu crkvu, gdje Sotonine kušnje više ne nagone na zlo, a savršenstvo postoji samo u našoj mašti. Ovaj svijet je pao i crkva je prikazana kao polje na kojem rastu kukolj i pšeni-ca. Oni trebaju rasti zajedno do žetve. Nije naš posao da iskorijenimo kukolj prema ljudskoj mudrosti, da ne bismo pod utjecajem Sotoninih prijedloga iskorijenili pšenicu pod pretpo-stavkom da je ona kukolj. Mudrost koja dolazi odozgo doći će onome tko je pokoran i krotak u srcu, i ta mudrost neće ga nagoniti da uništava, nego da izgrađuje Božji narod. ...

Nitko ne mora griješiti, nitko ne mora gubiti dragocjene trenutke u svojem kratkom životu pokušavajući ispraviti nesa-vršenosti samoprozvanih kršćana. Nitko od nas nema vremena da se time bavi. Ako znamo kakav karakter kršćana treba biti, donesimo odluku da ćemo čvrsto odolijevati neprijatelju u na-porima da nas navede da se ponašamo nedosljedno i kažemo: “Neću dopustiti da me se Krist stidi. Još gorljivije ću proučavati Kristov karakter u kojem nije bilo nesavršenosti, sebičnosti ni mrlje zla, koji nije živio da bi zadovoljio ili veličao sebe, nego da bi proslavio Boga i spasio palo čovječanstvo. Neću oponašati pokvareni karakter ovih nedosljednih kršćana; pogreške koje su oni napravili neće me navesti da budem isti kao oni. Ja ću se okrenuti dragocjenom Spasitelju da bih mogao biti kao On, sli-jedeći upute iz Božje riječi koja kaže: ‘Težite među sobom za onim za čim treba da težite u Kristu Isusu!’ (Filipljanima 2,5)” (*Review and Herald*, 8. kolovoza 1893.)

25. travnja 2026.

Kao što je nama oprošteno

“I oprosti nam duge naše kako i mi opraštamo dužnicima našim.” (Matej 6,12 — Varaždinska Biblija)

Čak i onima koji tvrde da su Isusovi sljedbenici, najteže je opraštati kao što je Krist opraštao njima. Pravi duh opraštanja prakticira se tako malo, a Kristov zahtjev tumači se na toliko načina da se izgubila njegova sila i ljepota. Mi imamo samo maglovite poglede na veliku Božju milost i dobrotu. On je pun suosjećanja i opraštanja i besplatno oprašta kada se pokajemo i priznamo svoje grijehе. ... Kada je bio u kušnji, Petar je sagriješio. Zanimajući Učitelja kojeg je volio i kojem je služio, postao je kukavica i otpadnik. Ali njegov Gospodin nije ga odbacio; besplatno mu je oprostio. ... Sjećajući se svoje slabosti i pogreške, poslije je bio strpljiv prema svojoj braći kada su grijeshila i padala. Sjećajući se Kristove strpljive ljubavi koja mu je dala još jednu priliku da donese rod dobrih djela, bio je mnogo pomirljiviji prema onima koji grijeshе. ...

Gospodin od nas zahtijeva da se mi ponašamo prema Njegovim sljedbenicima isto onako kako se On ponašao prema nama. Mi trebamo pokazivati strpljenje, trebamo biti ljubazni čak ako oni ne ispunjavaju naša očekivanja u svakoj prilici. ... Posljednjih šest zapovijedi točno određuju naše dužnosti prema drugim ljudima. Krist nije rekao: “Budite snošljivi prema svojem bližnjem”, nego: “Ljubi bližnjega kao samoga sebe.” ...

Isusovoj ljubavi treba dopustiti da bdije nad našim životom. Ona će imati omekšavajući, ublažavajući utjecaj na naše srce i karakter. Ona će nas navoditi da opraštamo braći čak ako su nas povrijedila. Božanska ljubav mora teći iz našeg srca u obliku blagih riječi i djela jednih prema drugima. Rod ovih dobrih djela visjet će kao bogati grozdovi na trsu karaktera. ...

Dok se radujemo u Kristu kao našem Spasitelju koji je sažaljiv, suosjećajan i kojeg diraju naše nevolje, u našem svakidašnjem životu otkrit će se ljubav i radost. Ako volite Onoga koji je umro da bi otkupio čovječanstvo, voljet ćete i one za koje je On umro. (*Review and Herald*, 16. studenoga 1886.)

2. svibnja 2026.

Kako rješavati sukobe

“Ako ti brat sagriješi, podi te ga ukori nasamo. Ako te poslušā, dobio si svoga brata.” (Matej 18,15)

Mi trebamo pozorno razmišljati o našem odnosu s Bogom i jednih prema drugima. Mi neprestano griješimo Bogu, ali Njegova nas milost i dalje prati; u ljubavi On se nosi s našom pokvarenošću, zanemarivanjem, nezahvalnošću i neposlušnošću. On nikada ne gubi strpljenje s nama. Mi vrijeđamo Njegovu milost, žalostimo Njegovog Duha Svetoga i vrijeđamo Ga pred ljudima i anđelima, a ipak Njegovo suosjećanje ne nestaje. Pomisao na Božju strpljivost prema nama trebala bi nas potaknuti da mi imamo strpljenja jedni prema drugima. S koliko bismo strpljenja trebali podnositi mane i pogreške naše braće kada se sjetimo koliko su veliki naši padovi u Božjim očima. Kako se možemo moliti svojem nebeskom Ocu: “I oprosti nam duge naše kako i mi što opraštamo dužnicima našim” (Matej 6,12 — Varaždinska Biblija), ako smo mi ... strogi u postupanju prema drugima? ...

Ako mislite da vas je vaš brat povrijedio, idite k njemu ljubazno i s ljubavlju i možda će doći do razumijevanja i pomirenja. ... Ako riješite nevolje na koje ste naišli sa svojim bratom bez razotkrivanja njegovih mana, tada je sporazum među vama pokrio mnoštvo grijeha od pogleda drugih. ... Nužna je posebna pažnja da bi se održala ljubav i naše srce bilo osjetljivo za dobro koje postoji u srcima drugih. Ako ne pazimo na ovo područje, Sotona će ubaciti svoju ljubomoru u našu dušu; stavit će svoje naočale na naše oči da bismo vidjeli djela naše braće u iskrivljenom svjetlu. Umjesto da kritički gledamo na našu braću, trebali bismo okrenuti pogled k sebi i prepoznati sporne osobine u svojem karakteru. Kada uvidimo svoje vlastite pogreške i padove, pogreške drugih postat će nam beznačajne.

Sotona je klevetnik braće. On bdije da bi vidio svaku pogrešku, bez obzira na to koliko malu, da bi imao nešto na čemu će temeljiti svoju optužbu. Sklanjajte se od Sotonine strane. (*Review and Herald*, 24. veljače 1891.)

9. svibnja 2026.

Tražite dobro

“Uostalom, braćo, sve što je čestito, što je dično, što je pravedno, što je nevino, što je ljubezno, što je na dobru glasu, i sve što je kreposno i hvale vrijedno, to neka bude sadržaj vaših misli!” (Filipljanima 4,8)

Mi smo dio velike mreže čovječanstva. Mijenjamo se u obliku onoga u čemu živimo. Koliko je onda važno da otvorimo svoje srce za ono što je ispravno, ljubazno i dobro. Pustite u srce svjetlo Sunca Pravednosti. Nemojte njegovati nijedan korijen ogorčenosti. (*Review and Herald*, 15. kolovoza 1893.)

Krist je bio neograničena mudrost, a ipak je prihvatio Judu iako je poznavao nesavršenosti njegovog karaktera. Ivan nije bio savršen; Petar je zanijekao svojega Gospodina; a ipak je uz pomoć ovakvih ljudi osnovana prva kršćanska Crkva. Isus ih je prihvaćao da bi mogli učiti od Njega kakav je savršeni kršćanski karakter. Zadaća je svakog kršćanina da proučava Kristov karakter. ...

Samo Juda nije odgovorio na božansko prosvjetljenje. ... On je čuvao svoju dušu da bi odolio utjecaju istine; i dok je njegovao kriticism i osuđivanje drugih, zanemario je svoju vlastitu dušu, njegovao je i jačao svoje prirodne, zle karakterne osobine sve dok nije postao tako okorio da je mogao prodati svojega Gospodina za trideset srebrnika.

O, ohrabrimo svoju dušu da gleda u Isusa! ...

Nije neuobičajeno vidjeti nesavršenosti kod onih koji obavljaju Božji posao. ... Zar Bogu ne bi bilo draže da zauzmemo nepristran stav i vidimo koliko mnogo duša služi Bogu slaveći i veličajući Ga svojim talentima, sredstvima i umom? Zar ne bi bilo bolje razmišljati o divnoj, čudesnoj Božjoj sili koja mijenja jadne, ponižene grešnike? ... Najteži problemi ... ne bi nas trebali navesti da se osjećamo zbunjeno i obeshrabreno. Sve što nas navodi da vidimo slabost čovječanstva, dio je Gospodnje namjere da nam pomogne da gledamo u Njega i da ni u kojem slučaju ne položimo svoje povjerenje u čovjeka, ili da se oslonimo na tjelesno. (*Isto*)

16. svibnja 2026.

Ovca i vukovi

“A ja vam kažem: Ljubite svoje neprijatelje, blagoslivljajte one koji vas proklinju, činite dobro onima koji vas mrze i molite za one koji vas zlostavljaju i koji vas progone.” (Matej 5,44 — Varaždinska Biblija)

U ove posljednje dane, kada će procvjetati bezakonje i ljubav mnogih ohladnjeti, Bog će imati narod koji veliča Njegovo ime i suprotstavlja se bezbožnosti. To je “poseban narod” koji će biti odan Božjem zakonu dok svijet bude obezvređivao njegova načela, pa kada Božja sila koja obraća bude radila preko Njegovih slugu, sile tame suprotstaviti će im se ogorčeno i odlučno. ... Sotona se bori protiv istine i on će huškati protiv onih koji je zagovaraju koristeći se svim sredstvima. (*Review and Herald*, 8. svibnja 1888.)

Mi moramo svoj život tako sakriti s Kristom u Bogu da ne dopustimo svojim osjećajima da se uznemire i okrenu protiv ovog roda kada se susretnemo s ogorčenim govorima, prijekornim riječima i pogledima, nego trebamo osjećati najdublje suosjećanje prema njima jer oni ništa ne znaju o dragocjenom Spasitelju kojega mi poznajemo. Mi moramo zapamtiti da su oni u službi ogorčenog neprijatelja Isusa Krista, pa dok je čitavo Nebo otvoreno za Božje sinove i kćeri, oni nemaju takvu prednost. Trebali biste se osjećati kao da ste najsretnije osobe na licu čitave zemlje. Usprkos tome što ste vi kao Kristovi predstavnici poput ovaca među vukovima, uz vas je Onaj koji vam može pomoći u svim okolnostima, i vukovi vas neće rastrgati ako ste blizu Isusa. Kako biste ozbiljno trebali predstavljati Isusa u svakoj riječi i djelu! Kada ujutro ustajete, kada izađete na ulicu i kada ulazite, trebali biste osjećati da vas Isus voli, da je On pokraj vas i da ne smijete njegovati misli koje će ražalostiti vašeg Spasitelja. ...

Zli anđeli mogu biti svuda oko vas da vas pritisnu svojom tamom, ali Božja volja je veća od njihove sile. I ako riječju ili djelom ili na bilo koji drugi način ne osramotite Krista, slatki blagoslov i Božji mir bit će u vašem srcu svakog dana dok ste živi. (*Review and Herald*, 10. travnja 1888.)

23. svibnja 2026.

Vrijeme da zatvorite um

“Braćo, ne ocrnjujte jedan drugoga! Tko ocrnjuje svoga brata ili sudi svoga brata, ocrnjuje Zakon i sudi Zakon. Ako sudiš Zakon, nisi vršilac Zakona, nego njegov sudac.” (Jakov 4,11)

Ako Sotona uspije zadobiti takozvane vjernike da se ponašaju kao klevetnici braće, on je izuzetno zadovoljan, jer oni koji to čine služe mu kao što je mu je služio Juda kada je izdao Krista, iako toga možda nisu ni svjesni. ...

Razmjenjivanje tračeva često uništava jedinstvo među braćom. Ima nekih koji gledaju s izoštranim osjetilima i načuljenim ušima ne bi li uhvatili trenutačni skandal. Oni sakupljaju male incidente koji su možda sami po sebi beznačajni, ali se ponavljaju i preuveličavaju sve dok čovjek ne postane prijestupnik zbog riječi. Kao da njihovo geslo glasi: “Ispričaj nama i mi ćemo to prenijeti.”

Ovi prenositelji priča rade đavolji posao s iznenađujućom marljivošću, a ne znaju koliko je Bogu uvredljivo njihovo ponašanje. Kad bi utrošili barem pola te energije i strasti koju troše na ovaj nečasni posao u ispitivanje vlastitog srca, oni bi pronašli toliko toga što treba uraditi da očiste svoju dušu od prljavštine, da ne bi imali vremena niti želje kritizirati svoju braću i ne bi pali pred snagom ove kušnje.

Vrata uma treba zatvoriti pred riječima “rekli su” i “čuo sam”. Umjesto da dopustimo da ljubomora ili zle pretpostavke uđu u naše srce, zašto ne bismo otišli k svojoj braći i nakon što im iskreno ali ljubazno predložimo ono što smo čuli da je štetno za njihov karakter i utjecaj, molili se s njima i za njih? ... Njeguimo čista načela Kristovog evanđelja i vjere, ne samouzvisivanja, nego ljubavi, pokornosti i poniznosti srca. Tada ćemo voljeti našu braću i cijeniti više od sebe. Naš um neće se zadržavati na mračnoj strani njihovog karaktera; nećemo se hraniti skandalima i nepouzdanim izvještajima, već “što je na dobru glasu, i sve što je kreposno i hvale vrijedno, to neka bude sadržaj vaših misli” (Filipljanima 4,8). (*Review and Herald*, 3. lipnja 1884.)

30. svibnja 2026.

Odisati nebeskim blagoslovima

“Tko je među vama mudar i pametan? Neka dobrim življenjem pokaže djela učinjena s blagošću koja je vlastita mudrosti! Ako li u srcu svom nosite gorku zavist i sebičnost, nemojte se ponositi i (nemojte) lagati protiv istine!” (Jakov 3,13.14)

Što znači lagati protiv istine? To znači tvrditi da vjerujete u istinu, dok duh, riječi i ponašanje ne predstavljaju Krista, nego Sotonu. Poticati zlo, biti nestrpljiv i ne opraštati znači lagati protiv istine, a ljubav, strpljenje i podnošenje u skladu su s načelima istine. Istina je uvijek čista i ljubazna i odiše nebeskim mirisom nepomiješanim sa sebičnošću. ...

Neljubaznost, klevetanje drugih, oštre, grube osude i zle misli, nisu rezultat milosti koja dolazi odozgo. ... Kršćaninov jezik mora biti blag i oprezan jer njegova sveta vjera zahtijeva od njega da svijetu predstavlja Krista. Svi koji žive u Kristu pokazivat će ljubazno i pomirljivo ophođenje koje se oslikavalo u Njegovom životu. Njihovi postupci bit će ispunjeni pobožnošću, jednakošću i čistoćom. Oni će imati pokornost mudrosti i pokazivat će dar Isusove milosti. (*Review and Herald*, 12. ožujka 1895.)

“I neka u vašim srcima vlada mir Kristov. ... Budite i zahvalni! Neka riječ Kristova obilno stanuje u vama! Poučavajte i opominjte jedan drugoga sa svom mudrošću! Na poticaj milosti pjevajte Bogu u svojim srcima psalmima, hvalospjevima i nadahnutim pjesmama!” (Kološanima 3,15.16) Tako je Krist živio. On je često bio okružen kušnjama, ali u trenucima napada ili kušnji, pjevao je Bogu hvale. S duhovnim pjesmama On je prekidao tečan govor onih koje je Sotona koristio da stvaraju razdor. ... Kada su oni koji vole Boga u kušnji, neka pjevaju hvale svojem Stvoritelju, umjesto da izgovaraju optužbe ili pronalaze krivce. Gospodin će blagosloviti one koji tako pokušavaju graditi mir. Vjerujte u Boga. ... Samo gledajte u Isusa. On je vaša snaga. ... Budite tako obazrivi, nježni i suosjećajni da ozračje koje vas okružuje bude začinjeno nebeskim blagoslovom. (*The Youth's Instructor*, 12. rujna 1901.)

6. lipnja 2026.

Najveća služba

“Mjesto toga budite jedan prema drugom prijazni, puni milosrđa! Opraštajte jedan drugome, kao što je i Bog vama oprostio u Kristu!” (Efežanima 4,32)

Najveća služba kojom možemo doprinijeti Božjem djelu i koja će bacati neprekidne zrake svjetla na stazu drugih, jest da budemo strpljivi, ljubazni i čvrsti kao stijena u držanju načela, da imamo strahopoštovanje prema Bogu. Tako ćemo biti sol zemlji i svjetlo svijetu. Često ćemo biti razočarani jer nećemo naći savršenstvo kod onih s kojima smo povezani, i oni neće vidjeti savršenstvo u nama. Jedino napornim trudom možemo postati nesebični, ponizni kao djeca, poučljivi, pokorni i krotki u srcu kao naš božanski Gospodin. Mi moramo dovesti svoje srce i um do te točke znanja u duhovnim i nebeskim stvarima.

Ovaj svijet nije Nebo, ali je Božja radionica za pripremu Njegovog naroda za čisti i sveti raj. I dok se svatko od nas osjeća kao dio velike mreže čovječanstva, ne smijemo očekivati od drugih u toj mreži da budu bez mane više nego mi sami. Praviti će se pogreške i ako su se oni koji griješe voljni popraviti, steći će dragocjeno iskustvo pa će se njihov poraz pretvoriti u pobjedu. Imajte na umu da mnoge vaše pogreške nisu isticane, pa ni vi nemojte prikazivati tuđe pogreške i nesavršenosti u najgorem svjetlu, ni sebi niti drugima. Nijedan čovjek nije savršen, i nepravedni kriticism usmjeren na druge nije ni mudar ni nalik na Krista. ...

Mi imamo ozbiljan, svečan posao koji trebamo obaviti — očistiti naše duše od mrlja i nečistoće ako želimo stajati pred Sinom Čovječjim kada se pojavi. Mi moramo biti odgovorniji kao i reformatori. Udaljiti se od svakoga tko griješi i ne slijedi naše zamisli, nije ono što Krist radi za nas. Mi smo svi grešni i potrebno nam je sažaljenje, strpljenje, ljubazno razumijevanje i suosjećajna ljubav prema onima s kojima smo povezani. Svi smo mi nedostojni Božje ljubavi i povjerenja. (*Letter 30, 1888.*)

13. lipnja 2026.

Izgrađivati jedan drugoga

“Mi jaki moramo podnositi slabosti slabih, a ne sami sebi ugađati.” (Rimljanima 15,1)

Bog ne želi da se mi postavimo na mjesto suca i da sudimo jedni drugima. ... Kada vidimo pogreške kod drugih, sjetimo se da imamo mane koje su možda veće u Božjim očima od mana koje osuđujemo kod našeg brata. Umjesto da razglašavate njebove mane, tražite od Boga da ga blagoslovi i da mu pomogne ispraviti pogrešku. Krist odobrava ovakav duh i ponašanje, i otvorit će vam put da govorite mudre riječi koje će pružiti snagu i pomoć onome koji je slab u vjeri.

Rad na izgradnji drugoga u najsvetijoj vjeri blagoslovljen je posao, a rad na rušenju pun je gorčine i tuge. Krist se poistovjećuje sa svojom djecom koja pate jer kaže: “Zaista, kažem vam, meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće.” (Matej 25,40) ... Svako srce ima svoje patnje i razočaranja i mi trebamo olakšavati terete jedni drugima pokazivanjem Isusove ljubavi. Ako se naši razgovori budu vodili o Nebu i nebeskim stvarima, zle priče uskoro će izgubiti svu privlačnost za nas. ...

Umjesto da tražimo krivnju jedni u drugima, budimo kritički raspoloženi prema sebi. Pitanje kojim bi se svatko od nas trebao pozabaviti glasi: “Je li moj srce ispravno pred Bogom? Hoće li smjer kojim sam krenuo proslaviti mogega Oca koji je na nebesima?” Ako ste njegovali pogrešan duh, sada ga trebate protjerati iz duše. Vaša je dužnost da iz srca izbrišete sve što onečišćuje vašu narav. Svaki korijen gorčine treba iščupati da drugi ne bi bili zagađeni našim štetnim utjecajem. Nemojte dopustiti nijednoj otrovnoj biljci da ostane u zemljištu vašeg srca. Iskorijenite je ovog trenutka i posadite umjesto nje biljku ljubavi. Neka se Isus ustoliči u vašoj duši. Krist je naš primjer. Prolazio je čineći dobro. Živio je da bi blagoslivljao druge. Ljubav je uljepšavala i oplemenjivala sva Njegova djela i nama je zapovjedenjeno da slijedimo Njegove korake. (*Review and Herald*, 5. lipnja 1888.)

20. lipnja 2026.

Najuzvišenije znanje

“Zbilja, Bog koji je zapovjedio: ‘Neka iz tame zasvijetli svjetlo’, on je zasvijetlio u našim srcima da osvijetli spoznaju slave Božje na licu Kristovu.” (2. Korinćanima 4,6)

Ovo znanje — znanje o Božjoj slavi — najviši je stupanj znanja koje smrtnici mogu steći. “Ali ovo blago nosimo u zemljanim posudama da se ona izvanredna uspješnost pripisuje Bogu, a ne nama.” (2. Korinćanima 4,7)

Ljudskih zabluda ima mnogo i one su varljive. Nevidljivi pali anđeli čine da laž izgleda kao istina; grijeh je ogrnut varljivim ogrtačem kako bi ljudi bili prevareni i prihvatili ga kao najviše obrazovanje. I te će zablude zavesti mnoge naše učenike ako ne budu vrlo oprezni i ako ih ne bude vodio Božji Duh dok u srce i um prihvaćaju velike i svete istine iz Riječi, primajući ih kao načela koja su temelj višeg obrazovanja. Nijedna nastava ne može nadići vrijednost čiste Božje pouke koja prosvjetljuje sve one koji žele biti prosvjetljeni. ... Ne postoji veće obrazovanje od onog koje nudi Veliki Učitelj. (*Letter 98, 1909.*)

Ništa nije toliko štetno za vječnu dobrobit duše, njezinu čistoću, ispravo i sveto razumijevanje Boga, svetih i vječnih istina, od neprekidnog uzdizanja onoga što nije od Boga. To truje srce i umanjuje razumijevanje. Čista istina može se pratiti sve do božanskog Izvora po utjecaju koji uzdiže, oplemenjuje i pročišćava karakter onoga koji je prima. (*Letter 12, 1890.*)

U ovo vrijeme kada se uvodi svaka moguća stvar da bi zabunila Božje ljude, neka ojačaju vaše duhovne oči; neka vaša vjera u Božju riječ bude čvrsta. Budite uvjereni da Kristove riječi i nauk, koji su riječi i nauk od Jahve, sadrže najuzvišenije pouke koje čovjek može dobiti. Kada bilo tko pokuša zbuniti vaš um, ponavljajte mu Kristove riječi: “Nitko ne može služiti dvojici gospodara.” (Matej 6,24) Neka se Riječ Gospodnja istakne jasno i dojmljivo. (*Letter 98, 1909.*)

27. lipnja 2026.

Najveći Učitelj svih vremena

“Kad Isus dovrši svoj govor, veliko je mnoštvo naroda bilo zaneseno njegovom naukom, jer ih je učio kao onaj koji ima vlast, a ne kao njihovi književnici.” (Matej 7,28.29)

Svjetovne umove Božja praktična istina ne može lako dotaknuti. Oni vjeruju u ljudsku mudrost i ponose se intelektualnom veličinom pa nisu voljni postati ponizni učenici u Kristovoj školi.

Naš Spasitelj nije odbacivao učenje niti je prezirao učitelje, ali je ipak odabrao neobrazovane ribare za djelo Evandjelja jer oni nisu prošli školu u kojoj su učeni lažnim svjetovnim običajima i tradicijama. To su bili ljudi koji su imali dobru prirodnu snalažljivost i ponizan, poučljiv duh, ljudi koje je On pripremao za rad u Njegovom velikom djelu. U svakidašnjim životnim poslovima ima mnogo ljudi koji strpljivo obavljaju svoj posao svakog dana, potpuno nesvjesni da posjeduju silu koja bi ih, kad bi je upotrijebili, uzdigla na razinu najpoštovanijih ljudi u svijetu. Potreban je samo dodir vješte ruke da probudi i razvije ove uspavane sposobnosti. Upravo takve ljude Isus je okupio oko sebe i dao im prednost trogodišnjeg učenja pod Njegovim budnim okom. ... Božji Sin bio je najveći Učitelj kojeg je svijet ikada vidio.

Učeni zakonoznanci, svećenici i književnici prezrivo su odbacili Krista kao učitelja. Oni su željeli poučavati Njega, ali ih je u tim čestim pokušajima uvijek porazila mudrost koja je položena pred njihovo golo neznanje i koja je razotkrila njihovo pretvaranje. ... Oni su znali da se On nije školovao u proročkim školama i nisu prepoznali božansku nadmoćnost Njegovog karaktera ispod skromne krinke Čovjeka iz Nazareta. Ali riječi i djela poniznog Učitelja, koje su zabilježili nepismeni sljedbenici iz Njegovog svakidašnjeg života, vrše živi i snažan utjecaj na umove ljudi sve do danas. Ne samo neobrazovani i skromni, nego i izobraženi, mudri ljudi i geniji pošteno su tvrdili, zajedno sa zadivljenim i začuđenim slušateljima iz drevnih vremena: “Nikada čovjek nije govorio kao ovaj čovjek!” (Ivan 7,46) (*Review and Herald*, 25. rujna 1883.)

“Ljudi ne dolaze u zajednicu s Nebom tražeći neko sveto brdo ili hram. Vjera se ne smije ograničiti na vanjske oblike i obrede. Vjera koja dolazi od Boga jedina je vjera koja vodi k Bogu. Da bismo Mu pravilno služili, moramo biti rođeni od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, omogućavajući nam da bolje upoznamo i više volimo Boga. To će nam dati dragovoljnu poslušnost svim Njegovim zahtjevima. To je pravo bogoslužje. To je plod djelovanja Svetoga Duha. Svaku iskrenu molitvu Duh oblikuje i Bog prima takvu molitvu. Kad god duša čezne za Bogom, pokazuje se djelovanje Duha i Bog će se otkriti takvoj duši. Bog traži takve poštovatelje. On čeka da ih primi i da ih učini svojim sinovima i kćerima.”

(Ellen G. White, *Isusov život*, 139)

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com